

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 18. januar 2018
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Nanna Due Bino
Sagsnr.: 2017-7910-0004
Dok.: 623955

**Ændringsforslag
til**

**Forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven)
(L 68)**

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 22

1) I *stk. 1* ændres »og artikel 15« til: »artikel 15 og artikel 34«.

[Mulighed for konkret at begrænse underretning om brud på persondatasikkerheden til den registrerede]

2) I *stk. 2* ændres »artikel 13-15« til: »artikel 13, stk. 1-3, artikel 14, stk. 1-4, artikel 15 og artikel 34«.

[Mulighed for konkret at begrænse underretning om brud på persondatasikkerheden til den registrerede og præcisering]

Til § 41

3) I *stk. 2, nr. 1*, ændres »§ 20, stk. 1-4« til: »§ 20«.

[Præcisering]

Til § 47

4) Henvisningen »§ 26, stk. 1, nr. 1-3« ændres til: »§ 26, stk. 1«.

[Præcisering]

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

B e m æ r k n i n g e r

Til 1)

Persondataloven indeholder ikke en specifik bestemmelse om underretning af den registrerede i tilfælde af brud på persondatasikkerheden. Der er derfor heller ikke en specifik bestemmelse, hvorefter en sådan underretning kan begrænses.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 34, som finder anvendelse den 25. maj 2018, at når et brud på persondatasikkerheden sandsynligvis vil indebære en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, skal den dataansvarlige som udgangspunkt uden unødigt forsinkelse underrette den registrerede om bruddet.

Idet der nu indføres en specifik bestemmelse om underretning af den registrerede i forbindelse med brud på persondatasikkerheden foreslås det, at der indsættes en mulighed for i helt konkrete tilfælde at begrænse denne underretningspligt.

Det foreslås, at bestemmelsen i databeskyttelsesforordningens artikel 34 ikke gælder, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv.

Justitsministeriet vurderer, at det er inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23 at indføre en mulighed for konkret at begrænse underretningen af den registrerede om brud på persondatasikkerheden.

Der bør således efter Justitsministeriets vurdering ikke påhvile dataansvarlige en ubetinget pligt til at underrette den registrerede om brud på persondatasikkerheden, og Justitsministeriet vurderer, at det er nødvendigt med mulighed for konkret at kunne begrænse denne underretningspligt. En ubetinget pligt til at underrette den registrerede om brud på persondatasikkerheden vil kunne være skadelig af hensyn til afgørende private interesser, herunder hensynet til vedkommende selv.

Indskrænkningen i underretningspligten efter forordningens artikel 34 kan kun ske på baggrund af en konkret afvejning af de modstående interesser, som er nævnt i bestemmelsen.

Der er ikke efter bestemmelsen adgang til generelt at undtage bestemte former for behandling af oplysninger fra underretningspligten efter artikel 34.

I den konkrete afvejning indgår som nævnt på den ene side den registreredes interesse i at få kendskab til, at der har været et brud på persondatasikkerheden. Heroverfor står på den anden side hensynet til private interesser, herunder til den pågældende selv. De private interesser, som kan beskyttes efter bestemmelsen, er såvel den dataansvarliges som tredjemands interesser.

Som private interesser, der bl.a. vil kunne begrunde hemmeligholdelse, kan nævnes afgørende hensyn til forretningshemmeligheder og afgørende hensyn til forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt beskyttelse af vidner.

Med anvendelsen af udtrykket »afgørende« i bestemmelsen er det tilkendegivet, at undtagelse fra forordningens artikel 34 kun kan gøres, hvor der er nærliggende fare for, at privates interesser vil lide skade af væsentlig betydning.

Endvidere forudsætter begrænsningen af forordningens artikel 34, at hensynet til private interesser er igangværende og aktuelt. Det vil sige, at når hensynet ikke længere foreligger, bør den registrerede underrettes om bruddet på persondatasikkerheden.

I overensstemmelse med forordningens artikel 23, stk. 2, skal den dataansvarlige i videst muligt og relevant omfang – når der konkret gøres undtagelse fra underretningspligten – forsøge at tage højde for de hensyn, som følger af artikel 23, stk. 2, inden for det livsområde, som den dataansvarlige vil begrænse.

Dette betyder eksempelvis, at den dataansvarlige er forpligtet til at overveje, hvilke risici der er forbundet med undtagelse fra forordningens artikel 34, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 2, litra g. Således f.eks. om der vil være en risiko for, at den manglende underretning vil kunne skade den registrerede.

Til 2)

Persondataloven indeholder ikke en specifik bestemmelse om underretning af den registrerede i tilfælde af brud på persondatasikkerheden. Der er derfor heller ikke en specifik bestemmelse, hvorefter en sådan underretning kan begrænses.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 34, som finder anvendelse den 25. maj 2018, at når et brud på persondatasikkerheden sandsynligvis vil indebære en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, skal den dataansvarlige som udgangspunkt uden unødigt forsinkelse underrette den registrerede om bruddet.

Idet der nu indføres en specifik bestemmelse om underretning af den registrerede i forbindelse med brud på persondatasikkerheden foreslås det, at der indsættes en mulighed for i helt konkrete tilfælde at begrænse denne underretningspligt.

Det foreslås således, at undtagelse fra databeskyttelsesforordningens artikel 34, kan gøres, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser, herunder navnlig til statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed, forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, herunder beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed, andre vigtige målsætninger i forbindelse med beskyttelse af Unionens eller en medlemsstats generelle samfundsinteresser, navnlig Unionens eller en medlemsstats væsentlige økonomiske eller finansielle interesser, herunder valuta-, budget- og skatteanliggender, folkesundhed og social sikkerhed, beskyttelse af retsvæsenets uafhængighed og retssager, forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i forbindelse med brud på etiske regler for lovregulerede erhverv, kontrol-, tilsyns- eller reguleringsfunktioner, herunder opgaver af midlertidig karakter, der er forbundet med offentlig myndighedsudøvelse i nogle af de tilfælde, der er omhandlet ovenfor, beskyttelse af den registrerede eller andres rettigheder og frihedsrettigheder, og håndhævelse af civilretlige krav.

Justitsministeriet vurderer, at det er inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 23 at indføre en mulighed for konkret at begrænse underretningen af den registrerede om brud på persondatasikkerheden.

Begrænsningen af underretningspligten bør ske i det omfang databeskyttelsesforordningens artikel 23 giver mulighed herfor, se betænkning nr.

1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, side 396-404, hvor mulighederne for begrænsning efter artikel 23 nærmere er gennemgået. Der lægges herved vægt på, at samtlige de undtagelsesmuligheder, som fremgår af disse bestemmelser, er udtryk for hensigtsmæssige begrænsninger af databeskyttelsesforordningens artikel 34.

Der bør efter Justitsministeriets vurdering ikke påhvile dataansvarlige en ubetinget pligt til at underrette den registrerede om brud på persondatasikkerheden, og Justitsministeriet vurderer, at det er nødvendigt med mulighed for konkret at kunne begrænse denne underretningspligt. En ubetinget pligt til at underrette den registrerede om brud på persondatasikkerheden vil kunne være skadelig af hensyn til afgørende hensyn til offentlige interesser.

Indskrænkningen i underretningspligten efter forordningens artikel 34 kan kun ske på baggrund af en konkret afvejning af de modstående interesser, som er nævnt i bestemmelsen.

Der er ikke efter bestemmelsen adgang til generelt at undtage bestemte former for behandling af oplysninger fra underretningspligten efter artikel 34.

I den konkrete afvejning vil undtagelse kun kunne gøres, hvis der er nærliggende fare for, at det offentliges interesser vil lide skade af væsentlig betydning. Manglende underretning af den registrerede om brud på persondatasikkerheden vil eksempelvis kunne ske af hensyn til den offentlige sikkerhed.

Med anvendelsen af udtrykket »afgørende« i bestemmelsen er det tilkendegivet, at undtagelse fra forordningens artikel 34 kun kan gøres, hvor der er nærliggende fare for, at offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning.

Endvidere forudsætter begrænsningen af forordningens artikel 34, at hensynet til offentlige interesser er igangværende og aktuelt. Det vil sige, at når hensynet ikke længere foreligger, bør den registrerede underrettes om bruddet på persondatasikkerheden.

I overensstemmelse med forordningens artikel 23, stk. 2, skal den dataansvarlige i videst muligt og relevant omfang – når der konkret gøres undtagelse fra underretningspligten – forsøge at tage højde for de hensyn, som følger af artikel 23, stk. 2, inden for det livsområde, som den dataansvarlige vil begrænse.

Dette betyder eksempelvis, at den dataansvarlige er forpligtet til at overveje, hvilke risici der er forbundet med undtagelse fra forordningens artikel 34, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 2, litra g. Således f.eks. om der vil være en risiko for, at den manglende underretning vil kunne skade den registrerede.

Det foreslås endelig, at henvisningen til artikel 13-15 i lovforslagets § 22, stk. 2, ændres til artikel 13, stk. 1-3, artikel 14, stk. 1-4, og artikel 15. Ændringen er alene en præcisering og medfører ikke indholdsmæssige ændringer i forhold til det fremsatte lovforslag nr. L 68 af 25. oktober 2017.

Til 3)

Det foreslås, at henvisningen til § 20, stk. 1-4, i lovforslagets § 41, stk. 2, ændres til § 20. Der er alene tale om en præcisering af henvisningen, og ændringen medfører ikke indholdsmæssige ændringer i forhold til det fremsatte lovforslag nr. L 68 af 25. oktober 2017.

Til 4)

Det foreslås, at henvisningen til § 26, stk. 1, nr. 1-3, i lovforslagets § 47, ændres til § 26. Der er alene tale om en præcisering af henvisningen, og ændringen medfører ikke indholdsmæssige ændringer i forhold til det fremsatte lovforslag nr. L 68 af 25. oktober 2017.